

-
-
-
-
-
-
-

Man talar om stridsflyg och tänker då i första hand på överljudsplan med starka, tysta män vid spakarna. Men man glömmer ibland, att det måste finnas en markorganisation för att hålla planen i luften ("Det är männen på marken som..."). Och ännu längre ner i glömskans dalar sjunker det faktum, att basen där plan och besättningar hör hemma måste försvaras. Den värnpliktige flygsoldaten glömmer dock inte detta lika lätt — de första månaderna av hans militärtjänst ägnas i stor utsträckning åt just markstrids-tjänsten.

Konsten att skydda sin bas

Avsikten är inte att göra den värnpliktige till en elitsoldat — i varje fall inte ifråga om markstrid — utan närmast att ge honom en utbildning, som medför tillräckliga kunskaper för ett försvar av honom själv, hans förband och arbetsplats. Han skall helt enkelt kunna de elementära reglerna för strid och skydd!

NÄRMANDE TILL ARMÉN

Utbildningen är just nu under omläggning — VU 60 (värnpliktsutredningen) har medfört ett närmande av flygvapnets markstridsutbildning till arméns. Man övergår successivt till arméns reglementen och även ifråga om inryckningstiderna sker vissa förändringar.

De fyra första veckorna av den värnpliktiges rekryttid vid flygvapnet ägnas helt den allmänmilitära utbildningen, en anpassning till miljön. Sedan följer en period på två månader, då yrkes- och militärutbildning går hand i hand och ägnas ungefär halva tiden vardera.

Strid i näste jämsides med fältarbeten ägnas största tidsutrymmet. Men även omfattande utbildning i skydd, inte enbart mot fiender på marken och i luften, utan även mot ABC-stridsmedel, äger rum. Förläggningsövningar ingår också ofta vid en så jämförelsevis "stationär" verksamhet som arbetet vid en flygplats.

PEKUNIÄR UPPMUNTRAN

Skjututbildningen ägnas stort intresse — kpišten är huvudvapnet. Att utbildningen är ändamålsenlig vittnar inte minst förekomsten av skyttemedaljer och -märken om. Att pojkarna sedan får en skattefri femtilapp som uppmuntran för en skyttemedalj försämrar ingenting.

Flygvapnet har egen utbildning av både underbefäl och underofficerare på truppbildarsidan — vid F 14 i Halmstad — men åtskilliga trupputbildare kommer från armén.

Flottiljens baschef är närmast ansvarig för markstridsutbildningen. Under honom sorterar specialkompanichefen och

en utbildningsledare, numera en sk truppförvaltare. Denne sköter programläggningen för utbildningsplutonerna och samordnar all övrig allmänmilitär utbildning för de värnpliktiga.

SLIPNING UNDER HAND

När flygsoldaten efter det inledande skedet sänds ut på baskompanier och avdelningar för att ytterligare förkovra sig i sin befattning (exempelvis som flygplanmekaniker, vapenmekaniker eller bilförare) har han en god militär grundutbildning. Denna slipas sedan ytterligare under påbyggnadsövningar, vilka läggs in samtidigt med tjänsten i annan befattning.

Den tid en värnpliktig markstridsutbildas kan kanske synas vara i kortaste laget — i varje fall om man ser med en infanterists ögon. Men eftersom det här är fråga om utbildning för ett "stationärt" försvar har resultatet vid genomförda kuppövningar visat sig mycket gott överlag. ■

Allan H Peterson